

ſinantſſielle Udvikling i de ſnart 22 à 23 Aar, hvori vi have havt Grundloven, at jeg paa ingen Maade vilde kunne ſtemme derfor, ſelv om Lovforſlaget forøvrigt var et ſaadant, at jeg kunde give det min Stemme. — For Diebliftet ſkal jeg ikke udtale mig videre.

Sad: De ærede Medlemmer af dette Thing, der ſtaa paa det ſamme Standpunkt ſom vor deſto værre ſyge Ordſører ſtaar paa, og ſom repræſentere den ſtørſte Del af det Føllesubvalg, ſom har været nedſat i denne Sag, have anmodet mig om at udtale mig og derved ikke alene at godtgjøre min Stilling, men ogſaa den Stilling, de indtage overfor dette Lovforſlag. Jeg ſkal give den ærede midlertidige Ordſører Ret, naar han udtalte om vor Stilling til det Forſlag, ſom vi tilraade Thinget at vedtage, at den ikke er den, at vi i og for ſig maa anſe Ordningen, ſom derigjennem kommer frem, ſom den allerbedſte, men at Grunden, hvorfor vi anmode Thinget om at vedtage Forſlaget, er den, at vi anſe det for det Bedſte, ſom kan opnaas nu og efter al Rimelighed vil kunne opnaas i den Fremtid, ſom vi i dette Dieblift kunne have nogen Mening om. Vor Stilling er denne, at vi mene, at der med dette Lovforſlag er forbundet ſaa mange Fordele, at det vilde være uforſvarligt at ſkyde diſſe Fordele bort, fordi der er enkelte Ting i Lovforſlaget, ſom vi kunde vøſte anderledes. For nu at godtgjøre for Thinget denne vor Stilling vil det være, tror jeg, rigtigt, at jeg ganſke kort, ſaa kort, ſom jeg uden at forbigaa noget Væſentligt er i Stand dertil, fremsætter for ærede Herrer Fordele, ſom vi ſjønne ere forbundne med det Lovforſlag, vi tilraade vedtaget, og paa den anden Side Manglerne, vi indrømme, at der klæber ved det, og derhos afveter diſſe Fordele og Mangler imod hinanden. Jeg ſkal da forſt tillade mig at henlede Opmærkſomheden paa, at, hvis Forſlaget under Nr. 1, ſom vi tilraade, vedtages, vil der derved ſte en ſaadan Regulering af Embedslønnen, ſom haade vi Vægfolk og Præſterne, der ſkulle have Lønningerne, maa anſe for at være en meget ſtor Forbedring i Sammenligning med den beſtaaende Tilſtand. Der vil derved opnaas,

at intet Embede bliver ſaa ringe, at den Embedsmand, der beklæder det, igjennem den Embedslønning, ſom hydes ham, lønnes paa en Maade, ſom ikke er paſſende, fordi han ikke med en tarvelig Familie kan leve deraf. Der opnaas paa den modsatte Side det, at de Embedsmænd, hvis Indtægter ere ſaa rigelige, at de maa ſiges at være aldeles uforholdsmæssig ſtore efter den Stilling, Vedkommende indtager, ville faae deres Lønninger ſaaledes formindſkede, at diſſe vel maa ſiges at være tilſtrækkelige og gode, men paa den anden Side ei kunne kaldes for ſtore, idet de ikke kunne ſiges at være ſtørre end, at der maa Økonomi til, for at vedkommende Mænd kunne føre det Liv, ſom de iſølge deres Embedsſtilling og dertil hørende Uddannelse ſamt efter tilsvarende private og offentlige Livsſtillinger i Samfundet maa ſjønnes at have Berettigelse til at føre. Men dette er Noget, mine Herrer, ſom ikke alene er af Betydning for Præſterne, men ſandelig ogſaa af Betydning for Befolkningen. Det er uheldigt for os Alle, naar der finder den Slags abnorme Forhold Sted ſom de nuværende høiſt ſkjellige Præſtelønninger, naar paa den ene Side nogle overvættes Lønninger vække Forargelſe paa mange Steder, og bringer Folk i Menighederne til at tænke og ſige: Ja, den og den Mand kan ſagtens, han har ſit paa det Tørre og er ſaaledes aſlagt, at han fornuſttigviſ aldeles ikke kan tale med om de timelige Wilkaar, ſom trykke os Andre. Men det Omvendte er ſandelig ogſaa uheldigt, naar Stillingen er ſaaledes, at en ringe og daarlig Indtægt, ſom abſolut maa medføre ideligt og ideligt dagligt materielt Tryk, ſkal have den Virkning, ſom næſten er uundgaaelig, at den vil ſorringe og vanſkeligiggjøre den vigtige Virkſomhed, ſom hver Præſt i ſin Kredſ ſkal udøve lige over for Befolkningen. Man vil dernæſt opnaa ved dette Lovforſlag, at Præſternes Penſionering og Alt, hvad der knytter ſig til Udvikling af Mellemregningsforholdet fra Præſt til Præſt, Naadensaaret og hvad dermed ſtaar i Forbindelſe, bliver reguleret paa en langt heldigere og bedre Maade, end hidtil. Vi vide Alle, at ſaaledes ſom Penſionsvæſenet og Naadensaaret er ordnet, giver